

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 14 ΜΑΪΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
92

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

309. Περί έγκρίσεως τής από 14ης Φεβρουαρίου 1975 υπογραφείσης συμβάσεως μεταξύ του Υπουργού τών Οικονομικών και τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕ ΓΑΕ) (περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής διά του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966, περί χρησιμοποίησεως αποθηκευτικών χώρων τής ΠΑΕ ΓΑΕ ως προσωρινών τελωνειακών Άποθηκών). ... 1
310. Περί συστάσεως είκοσι (20) θέσεων Γραφών—Δακτυλογράφων παρά τῷ Υπουργείῳ Ἐξωτερικῶν ... 2
311. Περί καθορισμοῦ τοῦ ὅρους τῆς παρεχομένης συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 95/1973 καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν καταστάντων συνταξιούχων πρὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 95/1973. 3
312. Περί χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἡσυχασμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου ... 4
313. Περί τῶν ὄρων ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας μονάδος τεχνιτοῦ νεφροῦ εἰς Ἰδιωτικὰς Κλινικάς. ... 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 309

Περί έγκρίσεως τής από 14ης Φεβρουαρίου 1975 υπογραφείσης συμβάσεως μεταξύ του Υπουργού τών Οικονομικών και τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) (περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής διά του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966, περί χρησιμοποίησεως αποθηκευτικών χώρων τής ΠΑΕΓΑΕ ως προσωρινών τελικών Άποθηκών).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει : α) τās διατάξεις τής παραγράφου 5 του άρθρου 23 του Νόμου 1165/1918 «περί Τελωνειακού Κώδικος», ως αὐται συνεπληρώθησαν διά του άρθρου 14 του Νόμου 3326/1925 «περί τροποποιήσεως, προσθήκης και

συμπληρώσεως τελωνειακών, φορολογικών και άλλων νόμων κλπ.», β) τās διατάξεις τών άρθρων 1 παρ. 3 και 2 παρ. 2 του Ν.Δ. 175/1973 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» και γ) τὴν ὑπ' αριθ. 164/1975 γνώμη του Συμβουλίου τής Ἐπικρατείας, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Έγκρίνεται ἡ ἀπό 14 Φεβρουαρίου 1975 συναφθεῖσα σύμβασις μεταξύ του Υπουργού τών Οικονομικών και τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) (περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής, διά του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος, έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966 «περί χρησιμοποίησεως αποθηκευτικών χώρων τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) ως προσωρινών Τελωνειακών Άποθηκών») ἔχουσα ως ἀκολουθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής διά του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966 περί χρησιμοποίησεως αποθηκευτικών χώρων τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) ως προσωρινών Τελωνειακών Άποθηκών». Μεταξύ :

1) Του Εὐαγγέλου Δεβλέτογλου Υπουργού τών Οικονομικών, εκπροσωποῦντος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον και

2) Του Πέτρου Μαριολέα, Προέδρου του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τής ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ), εκπροσωποῦντος τὴν Ἑταιρείαν ταύτην, συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον μόνον.

I. Τὸ ἄρθρον 5 τής, διά του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966, ως τοῦτο συνεπληρώθη διά τής ἀπό 23ης Φεβρουαρίου 1971 συμβάσεως έγκριθείσης διά του υπ' αριθ. 414/4.6.1971 Βασ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ως κάτωθι :

Ἄρθρον 5.

«1. Διὰ τὰ, εἰς ἐγκεκριμένους ἀλλὰ μὴ ἐστεγασμένους χώρους, προσωρινῶς ἐναποτιθέμενα ἐπιβατικά και φορτηγὰ αὐτοκίνητα, πλαίσια και ἀμαξώματα τούτων, γεωργικά ἢ ὁδοποιητικά μηχανήματα και λοιπὰ βαρέα ἢ ὀγκώδη ἐν γένει μηχανήματα, ἡ ΠΑΕΓΑΕ δὲν δικαιούται νὰ εἰσπράττη ὡς ἀποθήκευτρα, δι' ἕκαστον τούτων, ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς δραχμὰς ὀκτὼ (8) ἡμερησίως διὰ τὰ ἐπιβατικά αὐτο-

κίνητα, τὰς δραχμὰς δέκα τέσσαρας (14) ἡμερησίως διὰ τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, πλαίσια καὶ ἀμαξώματα τούτων καὶ τὰς δραχμὰς δέκα ἑπτὰ (17) ἡμερησίως δι' ἅπαντα τὰ γεωργικὰ ἢ ὁδοποιητικὰ μηχανήματα καὶ λοιπὰ βάρη ἢ ὀγκώδη ἐν γένει μηχανήματα.

2. Διὰ πάντα τὰ εἰς ἐστεγασμένας Προσωρινὰς Τελωνειακὰς Ἀποθήκας τῆς ΠΑΕΓΑΕ ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα ἢ ΠΑΕΓΑΕ εἰσπράττει δικαιώματα ὑπολογιζόμενα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς, εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐγκεκριμένας Ἀποθήκας, ἐναποθέσεώς των, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν τεσσαράκοντα λεπτῶν τῆς δραχμῆς (0,40) ἡμερησίως μέχρι καὶ τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας καὶ ἐξήκοντα λεπτῶν τῆς δραχμῆς (0,60), ἡμερησίως, ἀπὸ τῆς τεσσαρακοστῆς πρώτης μέχρι τῆς ἡμέρας ἀποδόσεως τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ κόλλων βάρους ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πεντήκοντα (1 - 50) χιλιογράμμων.

3. Ἐν περιπτώσει παραμονῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐστεγασμένας Προσωρινὰς Τελωνειακὰς Ἀποθήκας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τῶν δέκα (10) ἡμερῶν τὰ, διὰ τὸν χρόνον τοῦτον, συνολικῶς εἰσπραττόμενα ἀποθήκευτρα, δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν τεσσάρων (4) δραχμῶν κατὰ κόλλων βάρους ἐνὸς μέχρι πεντήκοντα χιλιογράμμων καὶ κατὰ περίπτωσιν ἐκδόσεως τιμολογίου εἰσπράξεως τοιούτων ἀποθηκευτῶν δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν δέκα πέντε (15).

4. Τὰ κόλλα τὰ ἔχοντα βάρος ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα (50) χιλιογράμμων θὰ λογίζονται ὡς διπλᾶ ἢ πολλαπλᾶ κατὰ λόγον πεντήκοντα (50) χιλιογράμμων».

II. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ, περὶ ἐγκρίσεως ταύτης, Προεδρικοῦ Διατάγματος, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1975 καὶ ἔλαβον ἕκαστος τῶν συμβαλλομένων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΠΑΕΓΑΕ
ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΕΑΣ

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΔΗΜ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ.

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 310

Περὶ συστάσεως εἴκοσι (20) θέσεων Γραφῶν-Δακτυλογράφων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κ.Ν. 4952/1931 «περὶ ὁργανώσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως (Φ.Ε.Κ. 106/31 τ. Α').

β) Τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 606/1970 «περὶ ἀναδιοργάνωσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 165/1970 τ. Α').

γ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1046/1971 «περὶ ἐνοποιήσεως θέσεων Κεντρικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ συστάσεως θέσεων τινῶν παρ' αὐτῶν» (Φ.Ε.Κ. 254/1971 τ. Α').

δ) Τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 216/1974 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ. 367/1974 τ. Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΛΔ7/2/2/4/31.12.1974 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ.2/2.1.1975 τ. Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2843/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Σύστασις θέσεων.

Αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν θέσεις Γραφῶν-Δακτυλογράφων, προσαυξανόμεναι κατὰ εἴκοσι (20), καθορίζονται, ἐν συνόλῳ, ὡς ἔπεται :

466 θέσεις Γραφῶν-Δακτυλογράφων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 311

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῆς παρεχομένης συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 95/1973 καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν καταστάσεων συνταξιούχων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 95/1973.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 καὶ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

β) Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου διατυπωθεῖσαν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 373 ἀπὸ 8 Μαρτίου 1975 συνεδρίασιν βάσει τῆς ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1974 ἀναλογιστικῆς μελέτης.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 224/3.4.1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ, ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου, παρεχομένη πλήρης μηνιαία σύνταξις εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 95/1973, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐφεξῆς ἐξερχομένους, ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 %) ἐπὶ τῶν, κατὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1973, ἰσχυουσῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Ἡ πλήρης μηνιαία σύνταξις παρέχεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν παρὰ τῷ Ταμείῳ τριάκοντα πέντε (35) ἐτῶν χρόνου ἀσφαλίσεως.

3. Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μικρότερον τῶν τριάκοντα πέντε (35) ἐτῶν, ἡ σύνταξις ὑπολογίζεται εἰς τόσα τριακοστὰ πέμπτα, τῆς πλήρους μηνιαίας συντάξεως, ὅσα τὰ ἔτη τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως των.

4. Ὡς κατώτατον ὄριον τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως, λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν πεντακισίων (500) δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου παρεχόμεναι συντάξεις, εἰς τοὺς συνταξιούχους τοὺς ἐξεληθόντας τῆς ὑπηρεσίας, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 95/73 ἀναπροσαρμοζονται βάσει τοῦ, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὁριζομένου ποσοστοῦ, ἐπὶ τῶν, κατὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1973, ἰσχυουσῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τοῦ χρόνου τῆς πραγματικῆς ἀσφαλίσεώς των, δι' ὃν κατεβλήθησαν αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, προσηυξημένου διὰ τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἢ ἀναγνωρισθησομένου ὡς συνταξίμου τοιούτου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξηγοράσθῃ.

2. Τό, ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς, προκύπτον ποσὸν συντάξεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ, πρὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς, καταβαλλομένου τοιούτου, τῆς τυχόν ἐπὶ πλέον διαφορᾶς συμψηφισμένης πρὸς πᾶσαν αὐξήσιν τῶν συντάξεων ἐκ μεταγενεστέρας ἀναπροσαρμογῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 312

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 11 τοῦ Ν.Δ. 135/46 «περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν».

β) Τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 175/1973 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 267/74.

γ) Τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 1379/1973 «περὶ Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

2. Ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ἀπὸ 20/1/1975 συνεδρίασιν αὐτοῦ καὶ ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 602/27.1.75 ἀναφορᾶς τοῦ Ταμείου.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 172/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Θεμελιώσις συντάξεως.

Εἰς τοὺς θεμελιούντας δικαίωμα συντάξεως, λόγῳ γήρατος ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἡσφαλισμένου τοῦ Ταμείου ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου, χορηγεῖται σύνταξις κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀπόδειξις ἡλικίας.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ διὰ πιστοποιητικοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ οἰκεῖον Μητρώον ἢ Δημοτολόγιον, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τῆς ἐγγραφῆς ταύτης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγράφεται ἡμερομηνία γεννήσεως ὡς τοιαύτη θεωρεῖται ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Ἄρθρον 3.

Διαπίστωσις ἀνικανότητος.

1. Ὁ δικαιούμενος συντάξεως ἀνικανότητος δέον νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αἴτησιν περὶ παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, τοιαύτη αἴτησις, ὑπεβλήθη εἰς τὸν Ὁργανισμὸν κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Ἡ αἴτησις αὕτη συνοδεύεται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἡ πάθησις, ὁ χρόνος ἐνάρξεως παθήσεως καὶ ἂν αὕτη καθιστᾷ τὸν αἰτούντα ἀνικανὸν πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ Διευθυντοῦ παραπέμπεται οὗτος εἰς τὴν ἀρμοδίαν κατὰ τὸπον Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΤΕΒΕ ἥτις γνωματεύει ἐπὶ τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν αὕτη καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς ὡς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸ ΤΕΒΕ.

Αἱ γνωματεύσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ Ταμεῖον.

3. Ἐὰν ὁ αἰτῶν κριθῇ ἱκανὸς πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος νέα αἴτησις πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐπῆλθεν οὐσιώδης ἐπιδείνωσις τῆς ὑγείας τούτου βεβαιουμένη διὰ νεωτέρου πιστοποιητικοῦ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ.

Ἄρθρον 4.

Μέλη οἰκογενείας δικαιούμενα συντάξεως.

1. α) Συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων πρὸς συνταξιοδότησιν λόγῳ θανάτου δικαίωμα συντάξεως ἔχουσιν ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν χηρείᾳ, τὰ νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἐκουσίως ἢ πλήρως δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα ὡς καὶ τὰ υἱοθετηθέντα τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, δὲν ἐχώρησεν ἀμετακλήτως λύσις τῆς υἱοθεσίας.

β) Πρὸς τὸν θάνατον ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἀφάνεια.

2. Σύνταξις παρέχεται εἰς τὰ τέκνα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 25ου, ἐφ' ὅσον ταῦτα συνεχίζουν τὰς σπουδὰς των, ἀδιακρίτως, δὲ ὅριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἕνεκα σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως ἢ βλάβης, διαπιστουμένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος.

3. Ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος, τὸ δὲ ἀνεπάργελτον δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου κατὰ τὸ Ν.Δ. 105/1969.

*Αρθρον 5.

Χρόνος άσκήσεως έπαγγέλματος.

1. Χρόνος άσκήσεως του έπαγγέλματος λογίζεται ή πρό και μετά την ίδρυσιν του Ταμείου περιόδος άσκήσεως του έπαγγέλματος του άρτοποιού, ή σιμιτοποιού, έντός των ορίων του Κράτους.

2. Προς απόδειξιν του χρόνου άσκήσεως έπαγγέλματος άπαιτούνται :

α) Πιστοποιητικόν του οικείου Έπιμελητηρίου.

β) Πιστοποιητικόν της οικείας Έπαγγελματικής Όργανώσεως, εις ό θά αναφέρηται ή κατά κύριον και σύνθετες έπάγγελμα άσκησις του έπαγγέλματος του άρτοποιού ή σιμιτοποιού άτομικώς ή συνεταιρικώς.

Έλλείποντος του ένός των άνωτέρω στοιχείων, δύναται να άναπληρωθί δια βεβαιώσεως του άρμοδίου Αστυνομικού Τμήματος ή έτέρας ύπηρεσίας του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ., ή δια τυχόν μισθωτηρίων του άκινήτου έχόντων βεβαίαν χρονολογίαν, ή εταιρικών συμβολαίων, νομίμως συνταχθέντων και δημοσιευθέντων, ή των βιβλίων παραγωγής, ή των τιμολογίων άγοράς άλεύρων των θεωρημένων υπό της οικείας Οικονομικής Έφορίας.

*Αρθρον 6.

Χρόνος και απόδειξεις άσφαλίσεως.

1. Χρόνος πραγματικής άσφαλίσεως θεωρείται ή από της ίδρύσεως του Ταμείου και έντεϋθεν άσκησις του έπαγγέλματος του άρτοποιού ή σιμιτοποιού, άποδεικνυομένη εκ της κατεργασίας άλεύρων.

2. Κλάσμα χρόνου πλέον του ήμίσεος λογίζεται ως πλήρες έτος.

3. Εις τας περιπτώσεις καθ' ός έν τοις στοιχείοις αναφέρεται ή κατεργασθείσα ποσότης άλεύρων εις ποσότητα άρτου άνεξαρτήτως τύπου αυτών, λογίζεται 1 χιλ. άρτου προς 750 γραμμάρια άλεύρου.

4. Διά την έξέυρεσιν της ήμερησίας κατεργασίας άλεύρων ό μήν ύπολογίζεται εις τριάκοντα ήμέρας.

5. Προς απόδειξιν της κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων ό ήσφαλισμένος ύποχρεούται να ύποβάλλη εις τό Ταμείον τά κάτωθι άποδεικτικά στοιχεία, άτινα και μόνον λαμβάνονται ύπ' όψιν :

α) Βεβαίωσιν της οικείας έπαγγελματικής Όργανώσεως, έξ ης θά προκύπτη ό χρόνος καθ' όν κατειργάσθη άλευρα της περιόδου 1936-1960.

β) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων δια τά έτη 1961 και έφ' έξής (άρθρ. 21 Ν.Δ. 135/1946), έπαληθευμένων των άναγραφομένων ποσοτήτων δια του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων δια τά έτη μετά τό 1960.

6. Οί άσχοϋντες τό, έν παρ. 3 του άρθρου 10 του παρόντος, δικαίωμα ύπολογισμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων από του έτους 1936 και έντεϋθεν, ύποχρεούται να ύποβάλλουν :

α) Διά τά από του έτους 1936-1948 έτη βεβαίωσιν του κατά τόν Ν. 4434/29 Ταμείου Άρτεργατών, ή τά βιβλία παραγωγής.

β) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων δια τά μετά του 1949 έως της ισχύος του παρόντος έτη, έπαληθευμένων των άναγραφομένων ποσοτήτων, δια του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων δια τά μετά τό έτος 1960 και έως της ισχύος του παρόντος έτη.

7. Κατ' έξαιρέσιν οί άσχοϋντες τό έπάγγελμα εις κωμότητες και χωρία πληθυσμού κατωτέρου των 3.000 κατοίκων, τό πρώτον άσφαλιζόμενοι επί τη βάσει του Ν.Δ. 4601/1966, ύποχρεούνται να ύποβάλουν :

α) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων των έτών 1964-1967, ό εκ τούτων δέ προκύπτουν μέσος όρος ήμερησίας κατεργασίας άλεύρων, θεωρείται ως τοιούτος δια τά πρό του 1967 έτη άσκήσεως έπαγγέλματος, δια την εφαρμογήν της παρ. 3 του άρθρου 7 του παρόντος.

Έν έλλείψει των βιβλίων τούτων ό μέσος όρος ήμερησίας κατεργασίας άλεύρων δια τά πρό του 1967 έτη λογίζεται ό προκύπτων εκ της ποσότητος της άναφερομένης εις τό

δελτίον άπογραφής άρτοποιού, ήτις ένεργήθη δυνάμει της ύπ' αριθ. 114299/1430/10.2.66 διαταγής του Έπουργείου Έμπορίου, ή της τοιαύτης της άναφερομένης εις τό δελτίον άπογραφής, ήτις ένεργήθη υπό του Ταμείου της ποσότητος ταύτης έπαληθευομένης δια των βιβλίων άγορών ή τιμολογίων της αντίστοιχου περιόδου 1964-1967.

β) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων δια τά μετά τό 1967 έως της ισχύος του παρόντος έτη, έπαληθευομένων των άναγραφομένων ποσοτήτων δια του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων της περιόδου ταύτης.

8. Έάν ή άναγραφομένη, ως κατεργασθείσα, ποσότης άλεύρων εις την ως άνω άπογραφην είναι άνωτέρα της προκύπτουσας τοιαύτης εκ των βιβλίων άγορών ή των τιμολογίων, τότε λαμβάνεται ύπ' όψιν εκ της άναγραφομένης έν τη άπογραφη, ως κατεργασθείσης, τό μέρος μόνον εις ό αντίστοιχί ή έπαλήθευσις.

Έπί τηρήσεως βιβλίων κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων εφαρμόζονται αναλόγως τά έν τη έπομένη παραγράφω 9 του παρόντος άρθρου όρίζόμενα, του καταλογισμού λογιζομένου από του έτους 1960.

9. Τυχόν προκύπτουσα επί πλέον διαφορά άλεύρων εις τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος της τοιαύτης του βιβλίου άγορών, δια τόν διαδραμόντα χρόνον 1960 μέχρι της 31.12.1967 ύπολογίζεται προς έξέυρεσιν της κλάσεως, καταλογιζομένης εις βάρος του ήσφαλισμένου της άναλογούσης εισφοράς, από δέ της ήμερομηνίας ταύτης και έφεξής δέν ύπολογίζεται αύτη. Προκύπτουσα επί πλέον διαφορά άλεύρων εκ του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων έναντι του τοιούτου κατεργαζομένης ποσότητος ούδόλως ύπολογίζεται. Άντιστοιχοϋσα εισφορά επί της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων άνεξαρτήτως τύπου θεωρείται δια την περίοδον 1960-31.7.1967 ό μέσος όρος της προίσχυσης τοιαύτης επί των άλεύρων άρτοποιίας, ήτοι δραχ. 0,0660, δια δέ τόν έφεξής χρόνον ή εκάστοτε ισχύουσα εισφορά.

10. Από της ισχύος του παρόντος και έφ' έξής, προς απόδειξιν της κατ' έτος κατεργαζομένης ποσότητος άλεύρων και τόν ύπολογισμόν τούτου ως έτους πραγματικής άσφαλίσεως, πάντες οί ήσφαλισμένοι ύποχρεούνται να ύποβάλωσιν :

α) Έγϋθυνον δήλωσιν του Ν.Δ. 105/1969, εις ήν θά δηλοϋται τό σύνολον της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων από 1ης Ιανουαρίου έως 31ης Δεκεμβρίου εκάστου έτους ως και τό ποσόν της παρακρατηθείσης ή κατατεθείσης ύπέρ του Ταμείου εισφοράς.

Έν τη δηλώσει ταύτη δέον να άναγράφηται κεχωρισμένως τό ποσόν των άλεύρων τό προερχόμενον έξ άγοράς παρά των εκμεταλλευομένων παντός είδους άλευρόμυλον και άλευρεμπόρων, ως και τό ποσόν των άλεύρων τό προερχόμενον εκ πάσης άλλης πηγής και άγροτών.

Έν περιπτώσει λειτουργίας άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου υπό εταιρικήν μορφήν δέον να άναγράφηται, πλην των στοιχείων των εκπροσώπων αύτης, ή έπωνυμία της έπιχειρήσεως, ως και τό ποσοστόν συμμετοχής εις αύτήν εκάστου των εταιρών.

β) Αναλόγως της, κατά τά άνωτέρω, πηγής προελεύσεως των άλεύρων της ως άνω ένιαυσίας περιόδου, τά τιμολόγια άγοράς άλεύρων ή τας άποδείξεις παραλαβής άλεύρων μετά των άποδεικτικών καταβολής της ύπέρ του Ταμείου εισφοράς έν τη περιπτώσει ταύτη.

γ) Κατάστασιν της προμηθευθείσης ποσότητος άλεύρων από 1ης Ιανουαρίου έως 31ης Δεκεμβρίου εκάστου έτους, έν έπικεφαλίδι της οποίας θ' άναγράφηται τό έτος εις ό άφορξ, ή διεϋθυνσις και τό όνοματεπώνυμον του άρτοποιού ή σιμιτοποιού, και επί έπιχειρήσεως λειτουργούσης υπό Έταιρικήν μορφήν, ή έπωνυμία και ή έδρα της έπιχειρήσεως άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου. Η κατάσταση αύτη διακρίνεται έν συνεχεία εις έξ στήλας, εις ός κατά σειράν άναγράφονται δι' εκάστην έγγραφην ύποχρεωτικώς τά κάτωθι στοιχεία :

αα) Ό αύξων αριθμός της έγγραφής.

αβ) Ό αριθμός τιμολογίου άγοράς άλεύρων μετά της ήμερομηνίας εκδόσεώς του, προκειμένου περί άλεύρων προερχομένων εκ των άλευρομύλων και άλευρεμπόρων, ή ό αριθμός της διπλοτύπου άποδείξεως παραλαβής άλεύρων

μετά της ημερομηνίας εισαγωγής, προκειμένου, περί των προερχομένων εκ πάσης άλλης πηγής υπό τρίτων ή άγροτών.

αγ) Έπωνυμία και έδρα των Έταιρειών Κυλινδρομύλων κλπ. ή όνοματεπώνυμον και διεύθυνσις Άλευρεμπόρων, τρίτων ή άγροτών αναλόγως της προελεύσεως των άλεύρων.

αδ) Ποσότης άλεύρων εις χιλιόγραμμα των προερχομένων εκ Κυλινδρομύλων ή Άλευρεμπόρων.

αε) Ποσότης άλεύρων εις χιλιόγραμμα των προερχομένων εκ πάσης άλλης πηγής και άγροτών.

αστ) Το ποσόν της καταβληθείσης ύπερ του Ταμείου εισφοράς.

11. Τα κατά την προηγούμενη παράγραφον έγγραφα υποβάλλονται τὰ άργότερον μέχρι της 30 Άπριλίου του επομένου έτους εις ό αναφέρονται, ή δε ύποβολή τούτων άποδεικνύεται εκ του βιβλίου Πρωτοκόλλου του Ταμείου, όστινος ό άριθμός τίθεται επί του έγγραφου της ύπευδύνου δηλώσεως.

Η Υπηρεσία του Ταμείου έλέγχει τὰ αναγραφόμενα ποσά κατά έν τή ύπευθύνω δηλώσει και τή καταστάσει προμηθείας άλεύρων, έπαληθεύει ταύτα με τὰ τιμολόγια άγοράς και τὰς άποδείξεις παραλαβής άλεύρων και καταχωρεί εις την μερίδα του ήσφαλισμένου εκ των αναγραφόμενων ποσοτήτων μόνον τὰς έπαληθευθείσας τοιαύτας. Μετά ταύτα τοποθετεί εις τον οικείον φάκελλον την τε ύπεύθυνον δήλωσιν και την κατάστασιν, επιστρέφει τὰ τιμολόγια κλπ. εις τον ήσφαλισμένον και ένεργεί τὰ νόμιμα διά τυχόν καταλογισμών και είσπραξιν όφειλομένης εισφοράς.

12. Έκπρόθεσμος ύποβολή παρὰ τῷ Ταμείῳ των, έν παραγρ. 19 του παρόντος άρθρου, άποδεικτικῶν της κατεργασίας άλεύρων και των λοιπῶν έν γένει στοιχείων έχει ως συνέπειαν νά μή θεωρείται τὸ διαδραμόν έτος ως χρόνος πραγματικῆς άσφαλίσεως, εκτός εάν μετά προηγούμενον έγγραφον πρόσκλησιν του Ταμείου ύπομιμνήσκουσιν τὰς άνω συνεπείας της άπωλείας του διαδραμόντος έτους ως έτους άσφαλίσεως και έπιδιδόμενη εις τον ήσφαλισμένον επί άποδείξει παραλαβής, ό ήσφαλισμένος ύποβάλλη έντός προθεσμίας επτά (7) μηνῶν από της πρὸς αὐτόν έπιδόσεως της άνω προσκλήσεως δι' αἰτήσεώς του εισαγομένης διά του Πρωτοκόλλου του Ταμείου και συνοδευομένης υπό των, έν παραγράφῳ 10 του παρόντος άρθρου αναγραφόμενων άποδεικτικῶν στοιχείων, και δι' ἧς θά αίτείται την άναγνώρισιν του υπό κρίσιν έτους, ως έτους άσφαλίσεως, ότε καλύπτεται αὐτοδικαίως τὸ άνω έκπρόθεσμον.

Αί μή είσπραχθεῖσαι όμως εισφοραί του έτους τούτου όφείλονται κατά πάσαν περίπτωσιν αἱ τυχόν δε καταβληθεῖσαι δέν επιστρέφονται.

13. Αἱ παρὰ των οικείων έπαγγελματικῶν Όργανώσεων εκδιδόμεναι βεβαιώσεις περί του συνταξίμου χρόνου, την κατεργασίαν άλεύρων κλπ. εκδίδονται μετ' άπόφασιν του Δ.Σ. αὐτῶν.

14.α) Έν περιπτώσει εκμεταλλεύσεως δύο άρτοποιείων ή σιμιτοποιείων υπό του αὐτοῦ προσώπου, εκ των οποίων τὸ έν συνεταιρικόν, τὸ άναλαγοῦν ποσοστόν της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων επί του συνεταιρικοῦ λειτουργούντος άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου προστίθεται εις την τοιαύτην του άτομικῶς λειτουργούντος.

β) Έπί συνεταίρων ήσφαλισμένων λειτουργούντων πλείονα άρτοποιεία ή σιμιτοποιεία, διά την κατάταξιν αὐτῶν εις κλάσεις άθροίζονται τὰ αναλογούντα ποσοστά της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων εις εκαστον άρτοποιεῖον ή σιμιτοποιεῖον.

γ) Έπί άσκήσεως του έπαγγέλματος υπό μέρος μόνον των συνεταίρων ή κατεργασθεῖσα ποσότης άλεύρων ύπολογίζεται έξ ολοκλήρου ύπερ του άσκούντος τὸ έπάγγελμα, έφ' όσον εκ δηλώσεως του Ν.Δ. 105/69 των συνεταίρων προκύπτει ή μη πραγματική συμμετοχή τινῶν έξ αὐτῶν εις την λειτουργίαν του άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου.

Άρθρον 7.

Ποσὸν συντάξεως γήρατος.

1. Η σύνταξις γήρατος κατά μήνα συνίσταται εις τόσα τριακοστά πέμπτα της πλήρους συντάξεως όσα τὰ έτη πραγματικῆς εις τὸ Ταμείον άσφαλίσεως.

2. Η πλήρης σύνταξις γήρατος ήσφαλισμένου εις τὸ Ταμείον κατά μήνα, άντιστοιχοῦσα εις πραγματικὴν άσφάλισιν, κατά την έννοιαν της παρ. 1 του άρθρου 6 του παρόντος, τριακοντα πέντε έτῶν, καθορίζεται βάσει του μέσου όρου ήμερησίας κατεργασίας άλεύρων κατά κλάσεις ως εξής :

α) Διά τούς κατεργαζομένους από 126-135 χιλ/μα άλεύρων ήμερησίως εκ του γινομένου όπερ δίδεται εκ του πολλαπλασιασμοῦ της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων ήμερησίως επί συντελεστήν 12,30 .

β) Διά τούς κατεργαζομένους από 135-250 χιλ/μα άλεύρων ήμερησίως εκ του άθροίσματος των γινομένων άτινα δίδονται εκ του πολλαπλασιασμοῦ της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων 135 χιλ/μῶν επί συντελεστήν 12,30 και εκ του πολ/σμοῦ της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων πέραν των 135 χιλ/μῶν επί συντελεστήν 7,50.

γ) Διά τούς κατεργαζομένους πλέον των 250 χιλ/μῶν άλεύρων ήμερησίως εκ του άθροίσματος των γινομένων άτινα δίδονται εκ του πολλαπλασιασμοῦ της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων 135 χιλ/μῶν επί συντελεστήν 12,30 εκ του πολλαπλασιασμοῦ της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων 115 χιλ/μῶν (250-135) επί συντελεστήν 7,50 και εκ του πολ/σμοῦ της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων πέραν των 250 χιλ/μῶν επί συντελεστήν 3,20.

3. Διά την κατά την προηγούμενη παράγραφον κατάταξιν των ήσφαλισμένων εις κλάσεις και την από άπόψεως καταναλώσεως άλεύρων, θεμελιώσιν του δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως, λαμβάνεται ύπ' όψιν ό μέσος όρος της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων, άθροιστικῶς λαμβανομένης, κατά τὰ από 1961 και έφ' εξής έτη πραγματικῆς άσφαλίσεως, εκτός της περιπτώσεως καθ' ἣν ό ήσφαλισμένος έπιθυμεί τον άπολογισμόν της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων από του έτους 1936, ή άφ' ἧς ήρξατο άσκών τὸ έπάγγελμα του άρτοποιου μετά τὸ έτος τούτον.

4. Η κατά την παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου σύνταξις γήρατος κατά μήνα δέν δύναται, έν πάση περιπτώσει, νά υπερβῇ τὰ τριακοντα πέντε τριακοστά πέμπτα της πλήρους συντάξεως οὐδὲ τὸ ποσόν των 5.000 δρχ. μηνιαίως, ούτε νά εἶναι κατωτέρα των δέκα έξ τριακοστών πέμπτων της πλήρους συντάξεως της πρώτης κλάσεως, ως αὕτη καθορίζεται εκ του πολλαπλασιασμοῦ του συντελεστοῦ αὐτῆς επί την μέσων ήμερησίαν κατεργασίαν άλεύρων 128 χιλιογράμμων, οὐδὲ τὸ ποσόν των 750 δραχμῶν μηνιαίως.

5. Εἰς ἣν περίπτωσιν ή σύνταξις εἶναι μικροτέρα του ως άνω καθοριζομένου ελάχιστου όρίου, ό ήσφαλισμένος ύποχρεοῦται, όπως συμπλήρωσιν την εισφορὰν τόσων έτῶν πραγματικῆς άσφαλίσεως επί την ισχύουσιν άσφαλιστικὴν εισφορὰν κατά τον χρόνον άσκήσεως του δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως, όσα απαιτοῦνται ἵνα τὸ ποσόν της συντάξεως ανέλθῃ εις τὸ ως άνω καθοριζόμενον ελάχιστον όριον συντάξεως, έν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ή συμπλήρωσις της εισφορᾶς δύναται νά υπερβῇ τὰ 14 έτη πραγματικῆς άσφαλίσεως.

6. Η ισχύς του άρθρου τούτου άρχεται από της 1ης Ιουνίου 1975.

Άρθρον 8.

Ποσὸν συντάξεως άνικανότητος.

1. Το ποσόν της συντάξεως άνικανότητος όρίζεται κατά τὰ έν άρθρῳ 7 αναφερόμενα, ή συμπλήρωσις όμως της εισφοράς, εις την περίπτωσιν της παρ. 3 του άρθρου 7 περιούριζεται μέχρι 12 έτῶν πραγματικῆς άσφαλίσεως.

2. Το ποσόν της συντάξεως επί άρχικῆς ή έπιγεννομένης όλικῆς άνικανότητος προσαυξάνεται κατά 25 %, μή ύπολογιζομένης της προσαυξήσεως εις τὸ έφ' άπαξ χρηματικόν βοήθημα.

3. Ὡς ὀλική ἀνικανότης λογίζεται :
 - α. Ἡ ὀλική ἀπώλεια τῆς δράσεως.
 - β. Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ ποδῶν συνεπείᾳ ἀκρωτηριασμοῦ.
 - γ. Ἡ Ἡ ἀπώλεια ἐνὸς κάτω καὶ ἐνὸς ἄνω μέλους.
 - δ. Ἀνίκτος παραφροσύνη καθιστῶσα τὸν ἡσφαλισμένον ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ ἀπασχόλησιν.
 - ε. Καθολικὴ παράλυσις.

Ἄρθρον 9.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος, μελῶν τῆς οἰκογενείας λόγῳ θανάτου, ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως εἰς τὸν ἀποβιώσαντα.
2. Ἡ σύνταξις τῆς ἐπιζώσης συζύγου ὀρίζεται εἰς 80 %.
- Ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται ὑπαρχόντων τέκνων ἀνὰ 10 % δι' ἕκαστον, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 % τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος.
- Ἡ μὴ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ τῆς ἐπιζώσης συζύγου οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῶν τέκνων, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἡ σύνταξις τῶν τέκνων ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ αὐτῶν ὀρίζεται εἰς 60 %.
3. Ἡ σύνταξις, λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένης μητρὸς, μόνου τέκνου ὀρίζεται εἰς 50 % ἐπὶ πλείονων δὲ τέκνων προσαυξάνεται ἀνὰ 10 % δι' ἕκαστον μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 60 % ταύτης καὶ κατανεμομένη συμμετρῶς μεταξὺ τῶν δικαιούχων.
4. Ἡ σύνταξις τοῦ ὀρφανοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς μόνου τέκνου, ὀρίζεται εἰς 80 % τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος. Ἐπὶ πλείονων τέκνων, ἡ σύνταξις αὐξάνεται ἀνὰ 10% δι' ἕκαστον τέκνον μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 100% ταύτης, κατανεμομένη συμμετρῶς μεταξὺ τῶν δικαιούχων.
5. Ἡ σύνταξις τέκνου ὀρφανοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀμφοτέρων ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον, ὀρίζεται εἰς τὰ 80% τῆς συντάξεως τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δικαιούχου, προσαυξανόμενη κατὰ 10% δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τέκνον καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 100% ταύτης.
- Τὸ οὕτω προκύπτον συνολικὸν ποσὸν συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 25% δι' ἕκαστον τέκνον ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τούτων, κατανεμομένον κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῶν δικαιούχων τέκνων.
6. Ἐὰν εἰς τοὺς δικαιούχους συντάξεως περιλαμβάνονται τέκνα ἐξ ἐτέρου γάμου, μὴ συμβιούντα μετὰ τῆς ὑπὸ συνταξιοδότησιν ἐπιζώσης συζύγου, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως καταβάλλεται κεχωρισμένως καὶ κατὰ ποσοστὸν 60% αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιζώσαν καὶ 40% διὰ τὰ τέκνα.

Συντρεχόντων μετὰ τῆς ἐπιζώσης συζύγου καὶ ἰδίων αὐτῆς τέκνων καὶ τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος ἐξ ἐτέρου γάμου, ἡ σύνταξις, τοῦ μὴ συμβιούντος μόνου τέκνου, συνίσταται εἰς 40% αὐτῆς, ἐπὶ πλείονων δὲ τοιούτων τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἐπιμερίζεται.

7. Κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοστοῦ τῆς συντάξεως συγχωρεῖται καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δικαιούχος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου προσώπου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς.

8. Θανόντος συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου πέραν τῆς συντάξεως τῶν δικαιουμένων ταύτης μελῶν τῆς οἰκογενείας του, χορηγεῖται καὶ ποσὸν ἴσον πρὸς τρεῖς μηνιαίας συντάξεις.

Ἄρθρον 10.

Ἐναρξίς καὶ λήξις συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς συντάξεως εἰς δικαιούχον γεννᾶται ἀπὸ τῆς συνδρομῆς τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων.
2. Ἡ σύνταξις χορηγεῖται κατόπιν ἀναγνώρισεως τοῦ πρὸς λήψιν συντάξεως δικαιώματος, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου.
3. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως, ὑποβάλλεται αἴτησις ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, ἥτις εἶναι ἀπα-

ραίτητον νὰ συνοδεύηται ἀπὸ τὰ κατὰ περίπτωσιν, ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικά στοιχεῖα.

4. Τὸ πρὸς λήψιν συντάξεως δικαίωμα τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ παύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε χώραν γεγονὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι προβλεπομένων ὡς ἐπαγομένων τὴν παύσιν τῆς συντάξεως. Τὸ δικαίωμα συντάξεως συζύγου ἢ θυγατρὸς ἡσφαλισμένου δὲν ἀναβιοῖ ἐν περιπτώσει λύσεως τοῦ συναφθέντος γάμου θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ.

5. Δὲν δικαιούται συντάξεως : α) ἡ χήρα ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐὰν οὗτος ἀπεβίωσε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν ὀφείλεται ὁ θάνατος εἰς ἀτύχημα ἢ ἤθελε γεννηθῇ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνον, β) ὁ ἀποβαλὼν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, γ) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ καὶ πλαστογραφίᾳ, ἐφ' ὅσον τὸ ποινικὸν ἀδίκημα ἐστρέφετο κατὰ τοῦ Ταμεῖου, δ) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως διὰ ποινικὸν ἀδίκημα, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποιοῦ ὑπῆρξεν ὁ ἐκ προθέσεως θάνατος τοῦ προσώπου, ἐξ οὗ ἔλκει τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

6. Πᾶσα μεταβολὴ τῶν προϋποθέσεων τῆς παρεχομένης συντάξεως, διαπιστουμένης νομίμως, ἐπάγεται ἀναλόγως τῶν συντρεχουσῶν περιστάσεων, ἐλάττωσιν ἢ αὐξήσιν αὐτῆς λογίζεται δὲ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ἐπελεύσεως τοῦ γεγονότος τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν μεταβολὴν.

7. Πᾶσαν ὡς ἀνωτέρω μεταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ συνταξιούχος ν' ἀνακοινῇ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ δημιουργούντος τὴν μεταβολὴν ταύτην γεγονότος.

8. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμεῖου ἐν περιπτώσει μεταβολῆς συνταξιοδοτικῆς καταστάσεως, λόγῳ ἐνηλικιώσεως, γάμου, θανάτου, προβαίνει εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἀνάλογον προσαρμογὴν τοῦ ποσοῦ τῆς παρεχομένης συντάξεως.

9. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται μηνιαίως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς, εἰς τὸν δικαιούχον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, τὸν ὁρισθέντα δυνάμει ἐδικοῦ πληρεξουσίου, περιβληθέντος τὸν συμβολαιογραφικὸν τύπον καὶ ἰσχύοντος μόνον ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεκλήθη νομίμως ἐνωρίτερον.

10. Προκαταβληθεῖσα σύνταξις, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε θάνατος τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς, δὲν ἀναζητεῖται.

11. Κλάσματα δραχμῶν ἐπὶ συντάξεως καὶ ἐφ' ἅπασι χρηματικῷ βοηθήματι δὲν ὑπολογίζονται, στρογγυλοποιούμενου τοῦ ποσοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἀναγνώρισις γάμου.

1. Ἡσφαλισμένος συνάπτων γάμον, ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως, νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτοῦ αἴτησιν, πιστοποιητικὸν Μητροπόλεως, περὶ τελέσεως γάμου ἢ ληξιαρχικὴν πράξιν γάμου καὶ γραμμάτιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καταθέσεως τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 135/46, προβλεπομένης εἰσφορᾶς.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρὸς ἀναγνώρισιν προθεσμίας, τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνώρισεως ἔχουσι τὰ δικαιούμενα συνταξιοδοτήσεως μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

2. Ἐκπρόθεσμος γνωστοποίησις τοῦ γάμου δύναται νὰ γίνῃ, ἐφ' ὅσον σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως, καταβάλλεται τὸ τριπλάσιον τῆς ἀναγνώρισεως.

3. Ἐν περιπτώσει τελέσεως γάμου ἐν ἀλλοδαπῇ, ἢ μεταξὺ ἐτεροθρήσκων ὁ γάμος ἀποδεικνύεται κατὰ τὰς κειμένας ἱερινὰς νομοθετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Χρόνος καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον σὺν τῇ αἰτήσιν ἢ ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ὑποβληθῶν ἐν ὅλῳ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ἀπαι-

τούμενα δικαιολογητικά στοιχεία και ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος διέκοψε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἄλλως ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς προσκομίσσεως τῶν δικαιολογητικῶν ἢ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ διακοπὴ ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Ἑπαγγελματικῆς Ὁργανώσεως καὶ προσθέτως δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ Ν.Δ. 105/69 ὑποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰς ἃ θὰ γίνηται ρητὴ μνεία καὶ περὶ τοῦ διαδόχου τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὅτι ἔπαυσεν αὐτὴ νὰ λειτουργήῃ.

2. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀνικανότητος καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος αἰτήσεως πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ αἰτῶν διέκοψε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσεως μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν δυναμένης νὰ ὑποβληθῇ μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος.

3. Ἡ σύνταξις τῶν μελῶν οἰκογενείας λόγῳ θανάτου συνταξιούχου καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τοῦ θανάτου του.

Ἐπὶ μεταγενεστέρως ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ τῆς ἐπιζώσης συζύγου ἐκείνης τῶν τέκνων, εἰς ἃ χορηγεῖται σύνταξις κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ἡ σύνταξις ταύτης καταβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τροποποιουμένης ἀναλόγως τῆς ἀποφάσεως χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὰ τέκνα.

4. Ὁ συνταξιούχος στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως συντάξεως ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως ἀσχεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ σιμιτοποιοῦ ὅπουδήποτε τῆς χώρας ἢ μετέχει εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀρτοποιείου ἢ σιμιτοποιείου, ὑποχρεούμενος νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ νὰ ἀπέσχη τῆς ἀπολήψεως τῆς συντάξεως.

5. Ἐὰν ἀρθῇ ὁ λόγος τῆς διακοπῆς, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος διακοπῆς.

6. Ἡ σύνταξις δὲν καταβάλλεται, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος δὲν ἤθελε ἐξοφλήσει τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὀφειλάς του, δύναται ὅμως νὰ συμπληφίση ταύτας μετὰ τὰς δικαιουμένας παροχάς.

Ἄρθρον 13.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς παραγράφεται μετὰ ἕξ ἔτη ἀφ' ἧς ἐγεννήθη.

2. Παροχαὶ τοῦ Ταμεῖου πάσης φύσεως παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκεῖνου καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτηταί.

3. Αἱ περὶ ἀναστολῆς τῆς διακοπῆς βραχυπροθέσμων παραγράφων διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐπὶ τῶν γεγεννημένων καὶ μήπω παραγραφειῶν ἀξιώσεων, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. 676/1966.

Ἄρθρον 14.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεως ἀπονομῆς συντάξεως.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεως ἀπονομῆς συντάξεως συγχαρεῖται ἅπαξ μόνον, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἕξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, τῆς ἀποφάσεως συνταξιοδοτήσεως, ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις, ἐν ᾗ δέον νὰ ἀναγραφῇται, τοῦλάχιστον, εἰς λόγος ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 15.

Σύνταξις προσωπικοῦ.

1. Διὰ τὸ ἡσφαλισμένον προσωπικὸν τοῦ Ταμεῖου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τόσα τριακοστὰ τῶν 80 %, τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμου ὑπαλλήλου, ὅσα τὰ ἔτη πραγματικῆς ἐν τῷ Ταμεῖῳ ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπαλλήλου.

Ὁ ὡς ἄνω βασικός μισθὸς προσαυξάνεται διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως, κατὰ τὸ ποσὸν τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους συνταξιούχους δημοσίου ὑπαλλήλου.

2. Ὡς σύνταξις διὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τῆς, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ ταύτης καθορίζεται τὸ ποσὸν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις μεταβολῆς τῆς πλήρους συντάξεως ἢ ποσοστοῦ ταύτης, αἱ παρεχόμεναι ἢ ἐγκριθέισαι σύνταξεις ἀναπροσαρμόζονται ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου, διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ὀρισθὲν καὶ μὴ καταβληθὲν τυχὸν ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελε προκύψει διαφορὰ ἐπὶ ἑλαττον εἰς τὸ ποσὸν τῆς χορηγηθείσης συντάξεως, ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 17.

Καταργεῖται τὸ Β.Δ. 676/1966 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀπὸ 18/1 - 3/2.1954 Β.Δ. «περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμεῖου Ἑπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν, λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 323/68, τοῦ Β.Δ. 795/1969, τοῦ Β.Δ. 809/1969 καὶ Π.Δ. 256/74, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν ἄρθρων δι' ἃ ἄλλως ὀρίζεται ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 313

Περὶ τῶν ὥρων ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας μονάδων τεχνητοῦ νεφροῦ εἰς Ἱδιωτικὰς Κλινικάς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. τῆς 18.10.25 «περὶ Ἱδρυμάτων Ὑγιεινῆς καὶ Ἰατρικῆς ἐν γένει», 2) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20.11.35 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18.10.25 Ν.Δ. «περὶ Ἱδρυμάτων Ὑγιεινῆς καὶ Ἰατρικῆς ἐν γένει», 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 516/74 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 198/75 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀδεια λειτουργίας τεχνητοῦ νεφροῦ.

Εἰς Γενικάς Κλινικάς λειτουργούσας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 451/62 Β.Δ., ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ διαθέτουσιν Παθολογικὸν καὶ Χειρουργικὸν Τμήμα, ὡς καὶ Μικροβιολογικόν, Βιοχημικὸν καὶ Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ

κατόπιν αδείας του οικείου Νομάρχου, δημοσιευμένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή εγκατάστασις και λειτουργία εις τούτης Μονάδος τεχνητού νεφρού.

Άρθρον 2.

Προϋποθέσεις λειτουργίας.

Προϋποθέσεις εγκαταστάσεως και λειτουργίας της εν άρθρ 1 του παρόντος Μονάδος τεχνητού νεφρού, όρίζονται:

α) Χώρος διπλάσιος ανά κλίνην κοινής νοσηλευτικής Μονάδος μετά πλήρων ηλεκτρικών και υδραυλικών εγκαταστάσεων, ως και τοιούτων εξοπλισμού και θερμάνσεως.

β) Τέσσαρες τουλάχιστον συσκευαί τεχνητού νεφρού ως και μία έφεδρική τοιαύτη.

Άρθρον 3.

Προσωπικόν.

Διά την λειτουργίαν εκάστης Μονάδος τεχνητού νεφρού απαιτείται τουλάχιστον τò κάτωθι προσωπικόν:

α) Είς (1) ειδικός ιατρός, ως υπεύθυνος της Μονάδος. εκπαιδευθείς εις άνεγνωρισμένον νεφρολογικόν Κέντρον και έτερος ανά συναλικήν δύναμιν δέκα (10) ασθενών της Μονάδος.

β) Μία άδελφή νοσηκάμος τριετούς φοιτήσεως ως προϊσταμένη και μία άδελφή ανά δύο λειτουργούσας συσκευάς τεχνητού νεφρού, προτιμωμένων των έχόντων εκπαιδευτήν ή προϋπηρεσίαν εις Κέντρον αιματοκαθάρσεως.

Είς τόν αυτόν επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν Αθήναις τή 26 Απριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ